65 ste Jaargang No 5390

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

Vrijdag 2 April 1948

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs f1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao, Directeur A. C. Beerman. Hoofdredacteur Ad. Versnev. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandsche Credietbank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Marshall doet beroep op Latijns Amerika om mede te helpen bij het herstel van Europa

Verenigde Staten van Noord Amerika willen vrije toegang van particulier kapitaal in Zuid Amerika

Franco-Spanje weder uit het Europese herstelprogramma gewipt

Russen gaan waarschijnlijk krachtiger maatregelen treffen

Marshall zeide tot de Amerikaanse Republieken op de Bogotá-conferentie, dat het herstel van de wereld en de vrede zouden verzekerd zijn, indien er een werkelijke samenwerking met de Sovjet Unie verkregen zou kunnen worden. Zolang deze samenwerking niet bereikbaar is, moeten zij voortgaan met onze eigen pogingen.

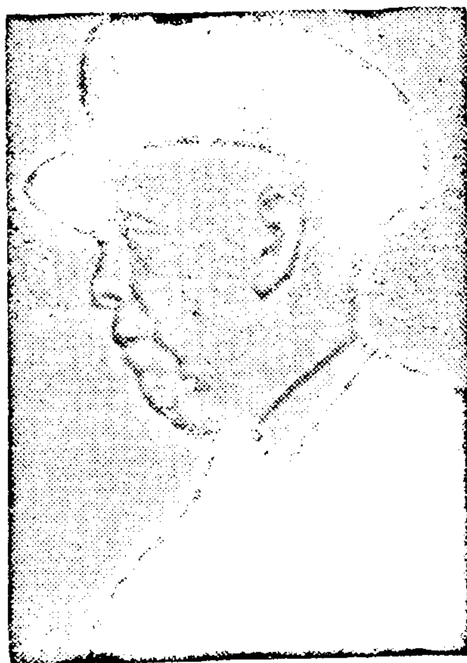
De staatssecretaris der Verenigde Staten zeide, dat het grootste verlangen van het volk in de wereld is vrede, veiligheid en vrijheid. Hun gedachten zijn vol over de vrijheid en dat beheerst hun leven. De Verenigde Staten van Noord Amerika wensen hen te helpen om dit doel te bereiken. Wij hebben daarbij echter, zoals u weet, een vastbesloten en openlijke tegenstand van een groep Staten ondervonden. Indien er een werkelijke samenwerking met de Sovjet Unie mogelijk was dan zou het herstel en de vrede verzekerd zijn.

Marshall deed een beroep op de Zuidamerikanen om te helpen het Europese steunverleningsprogram te doen slagen. De Verenigde Staten hebben een zware verantwoordelijkheid op zich genomen door te trachten vrede in de wereld te brengen, maar wij kunnen deze taak niet alleen volvoeren. Wij behoeven begrip en samenwerking van andere landen om de Verenigde Staten te helpen bij het opbouwen van de wereldvrede. Mijn land, aldus de staatssecretaris, kan niet alleen voortgaan de zware buitenlandse economische last, die het nu draagt, te torsen.

Hij gaf de Sovjet Unie de volle schuld voor het feit, dat er geen voortgang te bespeuren valt bij het verkrijgen van de wereldvrede.

Marshall bleef langdurig staan bij de Zuidamerikaanse eisen voor een vermeerdering van de economische bijstand der Verenigde Staten op dit ogenblik.

Hij zeide, dat de Verenigde Staten bereid is Zuid Amerika te helpen, maar het herstel van Europa is een noodzakelijke voorafgaande vereiste om de handelsbe-

STAATSSECRETARIS MARSHALL.

trekkingen weder te kunnen herstellen. Hij legde er de nadruk op, dat de Verenigde Staten heden ten dage overstroomd worden door een geweldige en onvermijdelijke verantwoordelijkheden over de gehele wereld verspreid. Het resultaat is een enorme wissel op al onze hulpbronnen en zeer zware belastingen van het Amerikaanse volk. De Verenigde Staten kunnen de zware last niet alleen op eigen economie laten rusten en derhalve kijken zij naar andere landen voor actieve samenwerking en hij drong er op aan, dat de landen, die kunnen helpen, dit ook zullen doen. Wij hebben alles, dat wij hadden, gegeven om de overwinning te behalen en om lijden en chaos in de eerste jaren van de vrede tegen te gaan, maar zij kunnen daarmede niet voortgaan zonder gevaar te lopen onszelf uit te putten. Marshall gaf een overzicht van de economische ontwikkeling der Verenigde Staten en wees er op, dat zijn land er steeds bij gebaat was als het buitenland investeerde.

Zelfs nadat de Verenigde Staten de economische rijpheid bereikt hadden, bleven zij toch een grote bron van investering voor buitenlands kapitaal. Buitenlandse beleggers gingen voort deel te nemen in de industriële en commerciële groei van het land zonder dat zij daarin belet werden. De vrije handel, de bescherming van buitenlandse beleggingen en het aandeel van bekwame immigranten stelden de Verenigde Staten in staat tot bloei te komen. Zijn woorden waren klaarblijkelijk gericht tegen de beperkingen, die in Latijns Amerika bestaan tegen het particuliere zakenleven, waardoor de Noordamerikanen ontmoedigd worden om geld te steken in deze landen.

Marshall vervolgde, dat het herstel van Europa een zaak van grote bezorgdheid is zowel voor mijn land als voor het uwe. Hij verklaarde, dat indien de menselijke rechten en vrijheden in Europa verdwijnen, dat zij dan ook zeer onzeker worden in de nieuwe wereld. Het Marshallplan heeft rekening gehouden met de problemen van Latijns Amerika zowel door het kopen van de benodigde grondstoffen als ook door het verschaffen van goederen, die er tekort zijn.

Marshall gaf een oplossing voor het dollartekort in de landen van het Westelijk Halfrond door te zeggen, dat in ruil voor goederen, die nodig zijn voor Europa, dollars gegeven zullen worden.

Marshall zeide, dat zijn regering de verlangens erkent van de kleine Republieken, die hun eigen industrieën moeten ontwikkelen, hun landbouw moeten mechaniseren, hun vervoer moeten moderniseren en dat zij bereid is mede te helpen dit doel te bereiken. Marshall wees nog op de internationale Bank voor Herstel en Ontwikkeling, die een belangrijke factor zou kunnen betekenen in de Ontwikkeling van Zuid Amerika. Hij merkte nog op, dat Truman het Congres gevraagd had de levingsmacht van de Uit- en Invoer Bank te vergroten.

SPANJE GESCHRAPT.

De senatoren en leden van het Huis van Afgevaardigden werkten tezamen aan een compromis ten aanzien van het wetsontwerp tot steunverlening aan Europa. Zij schrapte Spanje van de lijst der landen, die geholpen zouden kunnen worden.

Zij namen dit besluit minder dan een uur nadat het Witte Huis bekendmaakte, dat Truman zich ten zeerste tegen deze maatregel kantte. Oorspronkelijk had het Huis van Afgevaardigden Spanje op de lijst der te helpen landen geplaatst. De Senaat was er echter tegen. Senator Vandenberg, de Republikein van Michigan, maakte de verkregen overeenstemming bekend om Spanje van de lijst te schrappen. Het betreffende comité bestaat uit vijf senatoren en vijf leden van het Huis van afgevaardigden.

RUSSEN GEVEN NIET TOE.

De Russen zeiden botweg, dat de landblokkade van Berlijn van kracht blijft ondanks de felle protesten van de drie Westerse Geallieerden. Een officiële zegsman van het militaire Sovjetbestuur zeide: wij hebben besloten, dat de controle aan de grens en op het verkeer gehandhaafd blijft. De verklaring werd afgelegd door kolonel Sergei Tulpanov, de chef van het Russische informatiebureau, in een toespraak, die hij tot de Duitse communisten hield te Halle in de Russische zone. De bitterheid van zijn opmerkingen tegen wat hij noemde Noordamerikaanse en Britse plunderaars en imperialisten, wordt beschouwd als een aanwijzing, dat de Russen van plan zouden kunnen zijn om krachtiger maatregelen te nemen.

BENES SPREEKT.

President Eduard Benes zeide, dat het tijd is om er aan te denken, dat onze verbondenheid met Rusland een natuurlijke verbintenis is, die broedervolken tezamen voegt.

De president, die sedert de regeringscrisis niet meer in het openbaar verschenen was, tenzij bij de begrafenis van Masarijk, legde deze verklaring af op een boerenbijeenkomst te Sezimovo Usti nabij Tabor, waar hij op zijn buitenplaats de geloofsbrieven ontving van de nieuwe Russische ambassadeur in Tsjechoslowakije. Benes zeide, dat de Tsjechoslowaken en het Russische volk vrede wensen en niets anders dan een gewaarborgde en ongestoorde veiligheid in Europa.

TRUMAN ER TEGEN.

Het Witte Huis deelde mede, dat Truman zich ten sterkste er tegen verzette, dat het Huis van Afgevaardigden een bepaling toevoegde aan het wetsontwerp voor het Europese Herstelplan met het doel Spanje daarbij te betrekken.

De presidentiële secretaris Charles G. Roos zeide tot de journalisten, dat Truman hoopte, dat de bepaling uit het wetsontwerp weer verdwenen zou zijn, voordat het Congres uiteindelijk tot aanvaarding besloot.

MEVROUW ROOSEVELT IN LONDEN.

Mevrouw Eleanor Roosevelt kwam gisteren aan boord van de „Queen Elisabeth" te Southampton aan. Zij zal op 12 April een standbeeld van wijlen president Roosevelt onthullen op het Grosvenorplein te Londen. Zij zal het weekeinde doorbrengen met de koning en de koningin op het kasteel Windsor.

HEEFT NOORD - AMERIKA AGRESSIEVE BEDOELINGEN.

De Rode Ster heeft geschreven, dat Noord Amerika agressieve bedoelingen heeft in de bouw van luchtbases op Alaska. Het legerblad berichtte, dat de Noordamerikaanse secretaris van de luchtstrijdkrachten Stuart Symington deze agressieve bedoelingen onthuld heeft door te verklaren, dat er bases gebouwd zullen worden van waaruit vliegtuigen elk gedeelte van Rusland kunnen gaan bombarderen en naar hun bases terugkeren. De verklaring van Symington, aldus het blad, stelde de vroegere thesis, dat Noord Amerika de bases op Alaska als verdedigingsmiddel zou gebruiken, aan de kaak. Symington verklaarde immers voor het senaatscomité voor gewapende dienst, dat Noord Amerika in staat zou zijn van uit Alaska zware bommenwerpers overal naar Rusland te sturen, welke bommenwerpers dan naar hun bases zouden kunnen terugkeren.

ROND DE VERKIEZING IN ITALIË.

In verband met de steeds stijgende actie ten aanzien van de verkiezingen in Italië van 18 April a.s., heeft de regering bekend gemaakt, dat er plannen bestaan om de troepen door Rome te laten paraderen, wijl de spanning toeneemt.

De linksen beschuldigen de tegenpartijen ervan een complot op touw te hebben gezet om de stemmingen spaak te doen lopen. Het Ministerie van Oorlog heeft medegedeeld, dat het leger, de luchtmacht alsmede de politietroepen gebruikt zullen worden, teneinde wanordelijkheden tegen te gaan.

Tijdens de wanordelijkheden van Zondag jl. sprak Palmiro Togliatti in het Zuiden van het land. Toen hij beweerde, dat Rusland in staat zou zijn aan Italië al het graan te verschaffen, dat dit land nodig mocht hebben, verlieten bijna al zijn toehoorders de plein waar hij stond. Bijna geheel verlaten bleef hij achter.

Na Togliatti sprak nog een Christelijke democraat, die in Rusland in de gevangenis had gezeten. Toen deze spreker over zijn ervaringen begon te praten, brak de menigte weder los in een lawaai en juichten hem toe.

RUSLAND ZAL MOETEN AFZIEN.

De Westerse mogendheden hebben aan Rusland gevraagd om af te zien van zijn aanspraken op de terugbetalingen van de Oostenrijks oorlogsschuld. De afgevaardigden der vier Ministers van Buitenlandse Zaken hebben over deze kwestie reeds 84 vergaderingen gehouden en nog kan men niet tot een overeenstemming komen over een vredesverdrag voor Oostenrijk. Reeds eerder hebben de drie Westelijke mogendheden afstand gedaan van hun aanspraken op terugbetaling teneinde Rusland ook hiertoe te overwegen, doch het schijnt dat de Sovjet Unie hardnekkig blijft volhouden.

GOUVERNEUR THOMAS E. DEWEY AAN HET WOORD.

De New Yorkse gouverneur Thomas E. Dewey karakteriseerde Tuman en Henry Wallace als doopvaders van de verstoken programma's om met Rusland te onderhandelen. Hij zeide, dat een moedig en doordrongen leidinggevend Noord Amerika buiten een oorlog kan houden. „De tijd is aangebroken, aldus Thomas, om met alle geweld slag te leveren voor een vrede. Dezelfde energie en moed welke gepaard gaat bij een oorlogsvoering, moet thans aangepast worden om de vrede te verkrijgen".

Deze verklaringen legde Dewey af in een rede, welke hij gisteren tijdens een officieel diner gehouden heeft. Hij zeide: „Het is een moeilijke en langdurige arbeid, doch wij kunnen er zeker van zijn dat het resultaat zal opleveren.

Naar het schijnt zal Dewey een campagne voeren om de steun te zoeken van de delegaten van Wisconsin voor zijn benoeming tot Republikeins candidaat voor de komende presidentsverkiezingen. A.s. Dinsdag zal hij de strijd aanvaarden in de eerste verkiezingen tegen Mac.Arthur en Harold Stassen.

In zijn rede zeide Dewey: „De huidige regering heeft ons land na thans bijna drie lange jaren een doelloze koers te hebben gevolgd van een volkomen ongeschiktheid en door een plotselinge ommekeer in haar politiek, in een meest critieke toestand geplaatst Het is zo erg, dat ons volk erg bevreesd is, dat wij niet gaan struikelen. Wijl de heer Truman zich razend maakt over Wallace, de vroegere democratische vicepresident der Verenigde Staten, doet de secretaris van Handel, die onder Truman staat, een beroep om een bedarings politiek te volgen. Bovenal deze verwarring heerst nog het tragisch feit welk als een omhulde schaduw boven ons land hangt, nl. dat indien Truman ons in een vroege oorlog dompelt, hetzij dat wij het winnen of verliezen, wij in ieder geval al wat ons momenteel dierbaar is, zullen verliezen... Ook indien de politiek van bedaring van Wallace opgang vindt, zal ons land nadeel berokkend worden. Wij zullen nl. tot de dood gewrocht worden in een communistische wereld.

DE TIMES EN DE HERALD TRIBUNE BECRITISEREN.

Zowel de Times als de Herald Tribune hebben in een hoofdartikel een critiek geoefend tegen het Huis van Afgevaardigden, daar dit lichaam haar goedkeuring gehecht heeft aan de opname van Spanje in het Marshall plan.

De Times schreef: „Deze actie, welke een grove stommiteit is, heeft alreeds veel schade berokkend aan de goede bedoelingen van het herstel programma voor Europa.

Deze stommiteit zou zelfs kunnen leiden tot een algehele mislukking van het Marshallplan Dit kan echter vermeden worden, indien er maatregelen worden getroffen dat dit ontwerp betreffende de opneming van Spanje in het plan, door de Senaat verworpen wordt.

Het bericht over de goedkeuring door het Huis heeft West Europa reeds getroffen gelijk een granaatbom. Immers de volkeren van West Europa geraken door dit bericht volkomen in verwarring en dit komt natuurlijk ten voordele van de communisten. Deze verwarring kan van fataal belang zijn in Italië, alwaar men op de drempel van de zo belangrijke verkiezingen staat".

De Herald Tribune schreef: Toen het Huis van Afgevaardigden had toegestemd, dat Franco-Spanje in het herstelprogramma voor Europa zou worden opgenomen, was het niet slechts een foute stap, doch het was de grootste stommiteit welke het Huis had kunnen begaan. Deze houding van het Huis heeft al onze vrienden zowel binnenshuis als in het buitenland danig geschokt. Het is immers erg bevreemdend hoe maandenlang werd volgehouden dat Spanje niet bij de hulpverlening betrokken zou worden en thans deze plotselinge ommekeer.

CHURCHILL WIL SUBCOMMISSIE HEBBEN.

In de Veiligheidsraad heeft de Chileense afgevaardigde voorgesteld om een subcommissie in te stellen, welke commissie dan een onderzoek zal doen in de beschuldigingen, dat Rusland zich mengde in de binnenlandse aangelegenheden van Tsjechoslowakije. De Chileense afgevaardigde verklaarde, dat Rusland aansprakelijk gesteld kan worden voor de communistische staatsgreep in dat land. Santa Cruz verklaarde, dat hij de beschikking had over getuigenissen van zes Tsjechen, die bereid zijn verklaringen af te leggen voor elk orgaan van de Uno, dat hiervoor in aanmerking komt. Voorts zeide hij nog bewijzen te bezitten van de Russische interventie in Bulgarije, Roemenië en Hongarije. Ten slotte stelde hij nog voor een soortgelijk commissie te noemen gelijk zulks het geval was in 1946, welke commissie de Spaanse kwestie in studie zou nemen.

GRIEKS LEGER IN OFFENSIEF.

Het Grieks leger heeft een doorbraak gemaakt door de guerrilla defensie lijn te Pontokerrasia, aldus de berichten afkomstig van het front.

De Krussia-bergen, alwaar de gevechten plaats vonden, liggen ten Noordwesten van Saloniki. Een gedeelte van de bende, bestaande uit ruim zeshonderd man, trok zich terug naar het Zuiden in de streken van de Flambouribergen. De guerrilla's, die door het artillerievuur op de vlucht werden gejaagd, lieten een grote voorraad achter.

VOLENDAM AANGEKOMEN.

Het troepentransportschip „Volendam" is Donderdagmiddag met 2000 man aflossingstroepen uit Nederland te Batavia aangekomen. De helft der troepen is reeds te Belawan gedebarkeerd. Behalve de overgeblevem militairen uit Belawan zijn er ook andere militairen van de K.N.I.L. medegekomen, die met hun gezinnen naar de Riouw Archipel zullen vertrekken. Met de Volendam arriveerde ook een dertiental Nederlandse journalisten. Zij zullen een rondreis door Indonesië maken en met het troepentransportschip weder naar Nederland terugreizen. Zodoende zullen zij dan de gehele gang van de afreis naar India tot en met de terugreis naar Nederland hebben medegemaakt.

Recht tot het Hart

Persvrijheid is een kostbaar bezit. Slechte lieden plegen er altijd aanslagen op te doen.

SURINAAMSE PERSSPIEGEL.

De Surinaamse delegatie is inmiddels — met haar persvertegenwoordiger David Findley — weer in Suriname gearriveerd. En dat is verreweg het belangrijkste feit van de week. Er is door de delegatie in Nederland heel wat werk verzet en wij hier op Curacao hebben vernomen dat het ontwerp Landsverordening tot het instellen van een college van Bijstand reeds heeft aangenomen. "In Suriname is men dus reeds verder dan hier op Curaçao, waar het paleis stom zwijgt."

In de Staten van Suriname heeft de heer de la Fuente waarderende woorden gesproken over het werk van de Gouverneur en beweerde dat zij, die aan de goede bedoelingen van gouverneur Brons hebben getwijfeld, thans ongelijk moeten erkennen.

Voorts heeft de P.S.V. een maandblad in het leven geroepen om aldus de politieke problemen scherp te stellen en het standpunt van de P.S.V. uit te leggen. Ook de N.P.S. heeft een partijorgaan gekregen. Alles natuurlijk met het oog op de a. s. verkiezingen.

De staking bij Bruynzeel is inmiddels verlopen, dank zij de interventie van de Bemiddelingsraad.

Natuurlijk bevatten de Surinaamse kranten nog verslagen over de PTC en de publicatie van alle (16) resoluties. Of men met het behaalde resultaat van de RTC tevreden is? Ziedaar een vraag, die Uw spiegelaar niet direct vermag te beantwoorden.

Zo schrijft het blad „Suriname":

Er is voorhands geen reden tot hoera-geroep. Tijd van wufheid is voorbij. Dit impliceert niet dat wanneer alles in gereedheid is gebracht en het overeengekomene alle stadia heeft gepasseerd wij niet de bloemen zullen uitzetten doch tot vandaag bestaat er geen aanleiding daartoe. Geen vlaggen uit, geen feestrede. Het is daarom goed gezien van de N.P.S. om haar vertegenwoordiger slechts verslag te doen uitbrengen van wat zich afgespeeld heeft aan de Ronde Tafel. Dit willen wij weten. Realiteit vordert dit.

Ten aanzien van de kabinetsformateur wil men afwachten. Veel zal afhangen van de samenstelling van dit „kabinet".

HET MILITAIR POLITIE-CORPS HOUDT RECEPTIE.

Vrolijke muziek, dank zij Jan Doedel, een hel verlicht en gekleurd diadeem met het cijfer „twintig", een uitstekend verzorgd buffet en een aangename stemming. Ziedaar in enkele woorden geschetst onze bevindingen van gisterenavond, toen we op Rio Canario enige momenten vertoefden, een en ander ter gelegenheid van het 20-jarig bestaan van het corps Militaire Politie.

En wie bij Militaire Politie visioenen krijgt van geuniformeerde lieden met een vervaarlijk uitziende wapenrusting en barse gezichten, wel, deze komen allen bedrogen uit.

Het zijn in ieder geval charmante gastheren en vrolijk van aard.

Hoe dikwijls is het glas geheven onder een „lang-zal-die-leven"?

Nu ja, de viering van een 20-jarig bestaan komt niet iedere jaar voor. En waarom dan de bloemetjes dan niet eens buitengewoon gezet.

Natuurlijk waren velen tezamen gestroomd om de luitenant-kolonel E. L. Venema, commandant van het jubilerend corps, te gelukwensen. De eerste luitenant M. J. Miedema, om een van de meest populaire figuren te noemen, en tal van andere officieren, adjudanten moesten handen drukken van iedereen. Ook Zijne Excellentie, dr. P. A. Kasteel en Haar adjudant gaven blijk van Hun belangstelling.

In de ochtenduren had o.l.v. de eerste luitenant Miedema een mars door de stad plaats. Voorts staat er nog een cabaretuitvoering met dansen na op het programma en wel in de Feestzaal van Rio Canario. Een gezellig swingbandje à la Joe Daniels o.l.v. Jan Doedel zorgt voor de strict-dance tempo.

Music, maestro please.

GOUVERNEUR BRONS.

Hedenmorgen ontvingen we van de Gouvernementssecretarie het volgende persbericht, dat gedateerd was op 31 Maart!

„In gezelschap van de Gouverneur van Curaçao heeft Gouverneur Brons een bezoek aan Club J.P.F. gebracht en daar het woord gevoerd.

Vervolgens werden enige ogenblikken doorgebracht in gezellig samenzijn van Bestuur en leden.

Gouverneur Brons heeft een tocht door de haven en een door het eiland gemaakt.

Maandagochtend 6 uur is Gouverneur Brons naar Suriname vertrokken. Gouverneur Kasteel heeft op het vliegveld Hato afscheid van hem genomen, waarbij tevens tegenwoordig waren H.M. Gezant te Colombia, de Gouvernements-Secretaris en de Kapitein-Adjudant.

Gouverneur Kasteel ontving een telegram van Gouverneur Brons, waarbij bedankt wordt voor de vriendelijke ontvangst."

SCHILDERIJEN-EXPOSITIE VERHORST.

Het stemt tot verheugenis te constateren, dat ook de laatste tijd meer aandacht besteed wordt aan de cultuur. Tal van kunstschilders exposeren, onlangs is de opening van het Curaçaos Museum een grote stap in de richting van wat we zouden willen noemen, meer cultuur naar ons geliefd eiland.

Tal van Curaçaoënaars worden bereid gevonden om hun beste krachten te wijden aan dit doel.

Tot diezulken behoort ook de heer Quast, zelf een verdienstelijk schilder, die een warm propagandist is voor de schilderkunst. Zo heeft hij een groot aantal schilderijen van de Haarlemse kunstschilder A. W. Verhorst ontvangen, die, zoals onze lezers uit een advertentie elders in dit blad kunnen vernemen, in het Cultuurcentrum worden geëxposeerd.

Het zijn prachtige, eenvoudige en diep doorvoelde schilderstukken. De interieur werken naar onze smaak het beste. Beziet dat wondere spel van kleuren, licht en schaduw in de kerk van de St. Jan. Of die schilderachtige straatjes in Haarlem, of het steegje in Leiden. Het is als het ware uit de realiteit gegrepen. Daarnaast bestaat de collectie ook nog uit enkele stillevens, vooral bloemen.

Het zou ons in dit kort plaatsbestek te ver voeren om alle inzendingen te beschrijven en op haar artistieke waarde te beoordelen. Daarom, oordeelt zelf, morgen in het Cultuurcentrum.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „The private affairs of Bel Ami" 7 en 9.30 uur.

CINELANDIA: Kiss of death 8 uur.

ROXY: „The exile", 7 uur; „My favorite Brunette" 9 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van de wijkverpleging wordt tot en met 3 April as. waargenomen door Zuster Kerkhoven, Habaai, telefoon 2341.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 3 April as. worden waargenomen door Botica Juliana (Punda), Julianaplein No. 6, tel. 2400 en door Botica Emma (Otrabanda) Bredestraat 159, telefoon 1636.

SYNAGOGEDIENSTEN.

Synagoge „Mikvé Israël", Columbusstraat.

Vrijdag 18.15 uur: Avondgebed en Sabbatwijding.

Zaterdag 8.30 uur: Ochtenddienst. Schriftlezing; 16.30 uur: Jeugdbijeenkomst; 18.30 Avondgebed.

CUROM:

Vrijdag: 6.30 Kinderuitzending; 6.50 Dinermuziek; 7.20 Uitzending in het Papiament; 7.35 Concert Fr. Liszt; 8 Nieuws; 8.15 Hollandse wijsjes; 8.45 L. F. Bouman aan de solo vox; 9.30 De wereld schrijft......; 9.35 Klassieke melodieën; 10 Sluiting.

WACHTDIENSTEN. C.P.I.M.

Vrijdag.

Telegram Afdeling: tel. 307, na 23 uur M. v.d. Water, tel. 553.

Personeel Afdeling: J. J. v.d. Burg, Amerikanenkamp, tel. 706; bij geen gehoor tel. 558.

Materialen Afdeling: P. Berends, Julianadorp 10 (Oud), tel. 720.

Geneeskundige Dienst:

3.4 (12.30) — 5.4 (7.30) Dr. A. B. Gomperts, tel. 820; bij geen gehoor tel. 289.

CURAÇAOSE POSTZEGEL VERENIGING.

In verband met de afscheidsborrel, die hedenavond aan de heer Ir. J. Noorduyn wordt aangeboden, zal de vergadering van de Curaçaose Postzegel Vereniging, zoals geannonceerd in de „Emmastadberichten" geen doorgang vinden.

C.S.M.

Rederij: H. Poot, tel. 570.

Scheepsagentschap: 8 — 23 uur Office, tel. 458—551; 23 — 8 uur J. H. Allebé, tel. 288.

Dok Afdeling: J. Grasman, tel. 228.

SPORTCLUB „ASIENTO".

Voetbal-Junioren: Zondag as., neemt de jeugd-leider afscheid na de volgende voetbalwedstrijd, speciaal voor deze gelegenheid uitgeschreven op het sportterrein Groot Kwartier. Alle junioren zijn van harte welkom. De beide elftallen, die elkaar ontmoeten, zijn Kakkerlakken (tenue wit) en Schorpioenen (tenue Asiento). Scheidsrechter: de leider zelf. Na afloop van de wedstrijd gezellig onder-onsje. Kennismaking met de nieuwe leider. Aanvang 10 uur v.m. precies.

ADVERTENTIE PRIJS:

Pagina	1	— f. 2.—	per cm.
"	2	— f. 1.25	" "
"	3	— f. 1.25	" "
"	4	— f. 1.—	" "

Bij contract aanzienlijke reductie. Bespreek met ons de reclame campagne die U denkt te voeren, wij staan U met raad en daad terzijde.

De Directie.

SCHILDERIJENTENTOONSTELLING.

Onder auspiciën van de Curacaosche Kunstkring worden van Zaterdag 3 April t/m Dinsdag 6 April schilderijen van de Heemsteedse schilder A. W. Verhorst tentoongesteld in het Cultuurcentrum, v. Walbeeckplein.

De tentoonstelling is geopend:

Zaterdag 4.30 - 7 n.m.
Zondag 10. - 12 v.m.
Maandag en Dinsdag 4.30 - 7n.m.

Toegang vrij.

Langs deze weg betuig ik mijn hartgrondige dank aan de HEILIGE FILOMENA

Een vereerdster

—:—

ONTMASKERD

II.

„Ik houd in het geheel niet van dergelijke overdreven en ongemotiveerde complimenten", voltooide zij haar zin.

„Die komen ook hoogstzelden over mijn lippen", zei hij; „in dit geval echter sprak ik slechts de zuivere waarheid. Maar ik beloof U, dat ik U niet meer zal ergeren."

Hij opende zijn sigarettenkoker, maar zij bedankte. Achteruitgeleund op hun stoelen, bleven ze geruime tijd zwijgend zitten kijken naar het drukke gedoe om hen heen.

Mary Manners was blij, dat zij zwijgen kon. Zij had zich niet in hem vergist — haar gezel was een betrouwbaar man. Maar zij had er geen spijt van, want zonder hem zou zij zich dood verveeld hebben. Nog afgezien van het feit, dat hij haar wat afleiding bezorgde, zou die man haar waarschijnlijk ook wel enige inlichtingen kunnen geven betreffende de geregelde bezoekers van de Rosy Dawn. Want om die te observeren had zij het gewaagd, zich die avond alleen daarheen te begeven.

Een maand geleden was er een donkere wolk over Mary Manners' leven gekomen, die alle vreugde en geluk uit haar hart had gebannen. Haar broer Dick was plotseling spoorloos verdwenen. Als hij een natuurlijke dood gestorven was, zou dat al iets ontzettends geweest zijn (de gedachte, dat een zo levenslustige, vitale jongeman als Dick op zo jeugdige leeftijd dood kon gaan, scheen werkelijk al te belachelijk), en niemand kon haar enige inlichtingen geven. Ze beweerden allemaal, dat ze totaal niets wisten......

Ten einde raad was ze naar de man gegaan, van wie zij wist, dat hij altijd veel belang gesteld had in Dick, en die als een tweede vader voor hem was geweest. Sir Brian Fordinghame bekleedde een zeer hoge positie bij het gouvernement.

„Ja, ik vrees, dat het alles behalve prettig nieuws voor U is, Miss Manners — ik zou willen, dat ik er anders over kon denken — maar laat U dit althans een troost zijn, dat, als hij dood is, hij is gestorven voor zijn vaderland." Terwijl zij die woorden herhaalde, vroeg zij zich af, hoe dat wel mogelijk was. „Maar Engeland is toch niet in oorlog", voegde zij eraan toe.

Het gelaat van de vriendelijke en toch vreemd gereserveerde man werd steeds ernstiger.

„Daarin vergist U zich", zei hij met nadruk. „Engeland is wel degelijk in oorlog. Het voert een strijd op leven en dood tegen een vijand, die......" Hij hield op, alsof hij al teveel gezegd had. Hij kwam vlak vóór haar staan, legde zijn hand op haar schouder en hernam: „Miss Manners. Ik kan me zeer goed in Uw geval verplaatsen. U treurt over het verlies van Uw broer, die U van ganser harte liefhadt. Het spijt me oprecht, dat ik U geen betere berichten kan geven."

„Kunt U mij niet zeggen, hoe Dick gestorven is?" smeekte zij. „Ik heb er niets van vernomen; ik weet niets dan alleen het vreselijke feit, dat Dick — dood is. Dood. U zegt het mij, maar ik kan het me nauwelijks indenken."

„Ik zal U alles vertellen, alles, wat ik U vertellen kan", zei Sir Brian Fordinghame. „Uw broer was bij mij in dienst..." „Bij U in dienst? Dus dan bent U het geweest, die......" Zij kon haar zin niet voltooien.

„U heeft gelijk", zei hij op ernstige toon; „ik ben het geweest, die Uw broer levensgevaarlijk werk heb laten verrichten."

Hij hield even op, maar zij kon geen woorden vinden.

„Uw broer was bijzonder geschikt voor het werk, dat ik hem liet doen, en hij had er veel liefhebberij in, maar het heeft hem zijn leven gekost. Het was U niet bekend, dat hij verbonden was aan de Engelse Geheime Inlichtingsdienst, Miss Manners?"

Zij herinnerde zich, hoe zij hem verbaasd had aangestaard. Dick — een spion. Neen, geen spion: iets veel edelers, veel moediger dan een spion: een man, die zijn leven gegeven had in dienst van zijn land, het volmaakte type van de echte patriot — Dick......

„Neen...... dat wist ik niet... ...hij heeft er me nooit iets van verteld", antwoordde zij.

Een zwak glimlachje gleed over het ernstige gezicht van Sir Brian.

„Het spel, dat Uw broer gespeeld heeft, moet geheim blijven", zei hij. „Ik hoop, dat U het vertrouwen, dat ik in U gesteld hem niet zult beschamen, Miss Manners. Ik moet U tot mijn spijt bekennen, dat ik alle reden heb, om aan te nemen, dat Uw broer dood is, maar het werk, waarmee hij is begonnen, wordt door anderen voortgezet. En daarover moet het stilzwijgen bewaard worden."

Natuurlijk had zij hem beloofd, er met niemand over te zullen spreken. Sir Brian Fordinghame, de man der vreselijke geheimen, had haar naar de lift vergezeld; beneden gekomen, was ze uitgestapt, en een ogenblik later opgenomen in de menselijke maalstroom, die zich voortbewoog langs Whitehall.

Pas toen zij thuisgekomen was — ze bewoonde een kleine flat aan de achterzijde van Brook Street — had zij de gedachte gekregen, die voor haar een mijlpaal zou worden op haar levens weg.

Onmiddellijk had zij Sir Brian Fordinghame een brief geschreven.

Het antwoord, dat haar door een bode in uniform gebracht werd, was erg kortaf, bijna bars zelfs.

Geachte Miss Manners.

Ik kan Uw verzoek onder geen voorwaarden inwilligen.

Hoogachtend,

B. F. FORDINGHAME.

Door ieder meisje van het gewone type zou daarmee de zaak als afgedaan worden beschouwd, maar Mary Manners zou het daar niet bij laten. Haar besluit stond onwrikbaar vast: Dick te wreken en te zorgen, dat degenen, die haar broer, die zij aanbad, hadden vermoord, hun verdiende straf niet zouden ontgaan. Dat was haar hartewens.

Ze begreep maar al te goed, dat zij niet bij machte was, om haar plannen ten uitvoer te brengen, zonder de hulp en de medewerking van de man, van wie zij dat korte, afwijzende antwoord ontvangen had, en daarom ging zij Sir Brian Fordinghame te zijnen huize een bezoek brengen.

„Jongedame", zei hij, „al Uw pogingen, om mij ertoe te bewegen, U in deze zaak behulpzaam te zijn, zijn volkomen vruchteloos. Ik kan dat onmogelijk op mijn verantwoording nemen. U heeft geen flauw vermoeden van wat er hier op het spel staat terwijl de methoden, die gebruikt worden door de — laat ik zeggen de tegenpartij — zo afschuwelijk zijn, dat ik me er onmogelijk tegenover kan beschaafd jongmeisje over kan uitlaten. Nog eens, ik weiger beslist aan Uw even dwaas als gevaarlijk plan mijn medewerking te verlenen."

(Wordt vervolgd)

Van en voor de Vrouw

HOE KAN MEN NU OP DE JUISTE MANIER ZIJN HUID VERZORGEN?

In mijn vorig artikeltje besprak ik de verzorging der handen. Nu bespreek ik in een aantal artikelen de verzorging der huid.

Om nu de huid op een juiste wijze te verzorgen, moet men dus wel enigszins weten hoe onze huid is en tot welke type ze behoort.

Er zijn namelijk verschillende huidtypen, voor de leek echter niet zo gemakkelijk te herkennen. Daarom, indien mogelijk, bezoek op geregelde tijden een schoonheidspecialiste, indien dit voor sommigen te kostbaar is, zo zal ik u met verschillende raadgevingen helpen.

De normale huid is glad, zacht glanzend en fris. Ze heeft een soepelheid en de charme van een stralend en jeugdig uiterlijk. Men beware dit geschenk der natuur, door de huid al vroegtijdig en vooral geregeld te behandelen.

De droge huid geeft dikwijls een gespannen gevoel. Zij is zeer gevoelig voor weer en wind en heeft sterke neiging tot vorming van rimpels en plooien. De zorgvuldige en goed doorgevoerde verzorging er van mag echter de intrede dezer ouderdomsverschijnselen met heel wat jaren vertragen.

De vette huid is het meest voorkomende huidtype. Hierbij glimmen vooral neus en voorhoofd en de poriën zijn verwijd. Reeds een eenvoudige dagelijkse verzorging voorkomt en genees deze verschijnselen. Indien men echter dit type huid veronachtzaamt, wordt de toestand verergerd en leidt deze tot het ontstaan van een zeer vette en onzuivere huid.

Deze drie vormen gaan in de practijk natuurlijk in elkaar over. Daartussen onderscheidt men verder:

De overgevoelige huid.

Deze gaat vaak met een dunne huid, vatbaar voor vorming van gesprongen adertjes samen (de zg. couperose). Deze huid moet met de daarvoor bestemde praeparaten versterkt worden. Na enige tijd van goede zorg is een normale huidtoestand te bereiken.

De rode huid.

Rode gelaatskleur ontstaat in de meeste gevallen door slechte bloedcirculatie en congesties naar het hoofd toe, vooral wanneer de huid op zichzelf dun en droog is. Maandenlang trouwe verzorging brengt genezing. Vanzelfsprekend moet hieraan de goede voeding en levenswijze aangepast worden.

De zeer vette huid.

Deze is onaangenaam glimmend, wordt ook na het poederen altijd weer vet en de poriën zijn sterk vergroot, met neiging tot vorming van puistjes. Alleen speciaal hiervoor aangewezen praeparaten kunnen de nadelen van dit huidtype verbeteren en in de loop van de tijd genezen.

De onzuivere huid.

Tenslotte kan door veronachtzaming zowel bij droge als bij vette huid ontstaan. Bij de vette huid vormen zich dan mee-eters of puistjes (de zg. **white heads en black heads**).

Bij de droge huid ontstaan de onzuiverheden onder de afschilferingen der huid.

De **voorschriften** voor de behandelingen der diverse huidtypen zal ik in een aantal volgende artikelen nader uiteenzetten.

HET BOEK.

Heeft U er wel eens over nagedacht, wat een boek voor ons betekent? Wat kan je alzo met een boek doen? Wat heb je aan? Een dwaze vraag zult u zeggen, en toch er zijn op deze vraag meer antwoorden te geven, dan u misschien denkt!

Uw tienjarige vriendinnetje pakt een boek — liefst een groot plat boek — als onderlegger, wanneer ze een tekening gaat maken. Muziekboeken zijn in zo'n geval zeer nuttig. Uw neefje gebruikt ze ook, om bloemen en planten in te drogen, hij zoekt de zwaarste en de dikste uit. Mijn kleine nichtje legt een stapel boeken, groot formaat, op de pianokruk, anders kan ze nauwelijks bij de toetsen! Wanneer je het olielampje een wat wijdere lichtkring op de tafel wilt doen werpen, zet U het op een tweetal boeken. Als een boek in perkament gebonden is of een mooi leren ruggetje heeft met van die gezellige kneepjes erin, staat het goed op een blank houten kloostertafel, geflankeerd door een koperen vijzel en een tinnen beker met vlamrode garaniums. Voor velen is het boek niet meer als een mooie band.

Zo vertelde een boekhandelaar mij eens, hoe er iemand bij hem in de winkel kwam om...... „vijf meter donkerbruine boeken" te bestellen; hij had zijn huis opnieuw laten inrichten en had nog de ledige ruimte in zijn boekenkast opgemeten. Op de vraag wat voor soort hij het liefst las, antwoordde hij: „Als de banden het maar goed doen tegen het nieuwe behang!" en hij koos zich een rij werken van de bovenste planken in de winkel, waar de encyclopedieën en de woordenboeken bijeen gezet waren.

Maar hoe nuttig de hierbovengenoemde functies van het boek ook zijn mogen, een boek is toch geen gebruiksvoorwerp, niet iets om neer te leggen of in de kast te zetten als versiering van de kamer, wat niet wil zeggen, dat men aan het uiterlijk van een boek geen waarde zou mogen hechten of dat een muur vol boeken niet een bijzonder cachet geeft aan een vertrek.

Een boek dient gelezen te worden!

Een boek behoort te zijn een huisgenoot, een vriend, die altijd voor je klaar staat, die bereid is je te troosten, op te vrolijken, met je te praten, juist op het ogenblik waarop je hem nodig hebt. Hij dringt zich nooit op, wacht steeds in zijn stille hoekje af tot je hem roept, maar is dan ook bereid op iedere stemming van je in te gaan en alles met je mee te leven.

Een boek bevat een gehele wereld...... het gehele leven in een notendop.

U begrijpt wel, het komt er helemaal niet op aan, of u veel boeken heeft, als de weinige, die je bezit maar goed gekozen zijn, als je maar werkelijk met ze leeft. Dan zullen ze een uitputtelijke bron van vreugde voor u zijn.

U kunt heel veel oppervlakkige kennissen hebben, maar de keing van uw goede vrienden behoeft nooit groot te zijn. Het voornaamste is, dat u op hen kunt vertrouwen en dat ze u nooit in de steek laten. Houdt ze in ere!

Koopt ge een boek voor iemand als verjaarsgeschenk of iets dergelijks, dan moet ge de persoon voor wie het bestemd is wel degelijk goed kennen. Het boek moet precies als een kledingstuk bij de persoon passen. Eerst dan zult u en ook de ontvanger plezier van uw geschenk hebben.

BENJAMIN AF

door P. A. de Genestet.

Haast ben je nu niet meer Benjamin,
Dan neemt een ander je plaatsje in,
Mijn lieve, kleine jongen!
Dan zet je moeder je neer op de grond,
Dan zegt je vader: loop heen, loop rond,
Je wordt door een aapje verdrongen.

Haast ben je nu niet meer Benjamin,
Dan krijg je niet altoos meer je zin,
En moogt je fortuin gaan zoeken,
Dan eet er een ander de kaas van je brood,
Dan heerst er een ander op moeders schoot
Een koninkje in linnen doeken.

Dan sta je gelijk, jij met de andere broers,
En maak je spektakel, men noemt U jaloers,
Men lacht om je gramschap, klein wichtje!
Dan, wie je er soms nog beschermen moog,
Een ander heeft ieders hart en oog,
In spijt van je lieve gezichtje!

Ja, haast ben je niet meer Benjamin,
Je rijk heeft uit en een nieuw neemt begin,
Zo gaat het met de aardse rijken.
't Is goed, dat je dit nu maar vroeg ondervindt:
Het loopt in de wereld niet anders, lief kind!
Dat zal je licht later blijken.

Eerst wordt je vertroeteld, eerst ben je de man!
Maar denk je, dat het lang duren kan?
Wel neen, slechts een poosje, mijn baasje!
Dan komt er een wolkje in 't verschiet......
Dan komt er een aapje, dat je eerst niet ziet......
Hij schreeuwt en zit op je plaatsje!

DE MACHT VAN HET KLEINE.

Heeft u wel eens over een vlieg of mug nagedacht?

Laat het in een rustig ogenblik tot u doordringen, tot welk een gigantische macht dat nietig beestje ontwikkelen kan. U bent bij die vlieg vergeleken een reus van formaat, kracht en verstand. Wat er in U omgaat is millioenen malen meer dan wat er in zo'n diertje leven kan. En niettemin beheerst hij u als hij om uw lamp en uw hoofd zoemt en haalt en houdt u uit de slaap als hij uw gigantische corpus op het bed ontdekt heeft.

Gedenk dit als gij u klein en onmachtig gevoelt tegenover vele grote zaken, die onoverwinnelijk toeschijnen.

Doe niet onder voor de mug of vlieg! Ontdek, evenals hij, waar uw kracht in schuilt. Gebruik die kracht met verstand.

Het is dan helemaal niet gek als u vele, aanvankelijk onoverwinnelijke zaken, in uw macht krijgt!

VAN OVERAL WAT.

Weet u,

dat de mannen in Abessinië zelf hun was doen? Zij gebruiken er geen zeep bij en bewerken de was met hun voeten. Daarna doet de gloeiende Afrikaanse zon de rest. De „Sjama's" der Abessiniërs zijn enkele meters lang; het uitwringen van deze katoenen opperkleding is zelfs voor deze gespierde mannen geen gemakkelijke arbeid;

dat de baan van de maan met behulp van hypermoderne rekenmachines berekend is al tot aan het jaar 2000 toe? Het Nautical Almanac Office te Greenwich heeft zich daar enkele jaren mede bezig gehouden. De aldus vastgestelde maanstanden kunnen ten hoogste heel geringe afwijkingen te zien geven. Ze zijn berekend op basis van de bewegingstheorieën van de maanspecialist E. W. Brown uit Amerika. Wie dus in de komende jaren lust heeft naar de maan te gaan, weet waar hij haar kan vinden;

dat er in Australië thans ongeveer 60.000 inboorlingen en zes millioen blanken wonen? Die 6.000.000 zijn voor het merendeel nakomelingen van Britse bannelingen, die hier enkele eeuwen geleden werden heengezonden. Deze strafgevangenen hebben het land systematisch ontgonnen en tot welvaart gebracht.

dat schildpadden erg muzikaal zijn? In Noord-Amerika heeft men een reusachtige schildpad, die omstreeks de kruistochten uit het ei moet zijn gekropen, in contact gebracht met de modernste hot-jazz. Men plaatste een luidspreker bij het dier en wachtte gespannen, hoe het zich onder deze beproeving zou houden. Het 700 jarige dier luisterde aanvankelijk met aarzelende beweging van zijn kop; tenslotte liet het zich verleiden tot dansbewegingen, die sterke overeenkomst vertoonde met de onvolprezen jitterbug;

dat op Sumatra een plant voortkomt met bloemen van 75 centimeter tot ruim één meter middellijn? Het is de Rafflesia, een woekerplant, die op lianen groeit, en eerst in 1818 door Raffles werd ontdekt. De bloem is purper, geel en steenrood van kleur en weegt ongeveer twaalf pond;

Nuttige wenken

Een botervlek, was goed wasbare weefsels zoals katoen of linnen uit in zeepsop, waaraan soda, borax, amonia, of tetra is toegevoegd. Behandel minder goed wasbare weefsels, zoals wol, en zijde, liever niet met zeepsop, maar bet de vlek met tetra.

Strijk dunne stoffen met een lauwwarm ijzer, terwijl de vlek tussen grauw papier ligt. De ruwe kant van het papier tegen de stof aan. Verplaats het papier telkens, omdat het vet in het papier trekt. Herhaal dit tot er geen vet meer in het papier komt.

Behandel de laatste restjes van de vlek met tetra, of als het helemaal niet lukt stuur het stuk dan naar de stomerij.

Voor de Jeugd

DE GROTE HOND EN DE KLEINE KAT.

door Albert Verwey.

Een grote hond en een kleine kat,
Die zaten op de kamermat;
En die hond, die zei: „Zeg, scheelt jou wát?
Scheer je weg!"
En de kat die zei: „Jij bent een hond,
En ik een kat, niet zonder grond;
Hou jij dus nou jouw grote mond;
Scheer je weg!"

Scheer je weg: waf, waf! Scheer je weg: sis, sis
Scheer je weg: die is raak; scheer je weg: die 's nie mis!
Waf waf! sis sis! woef woef! mauw mauw!
En een houw en een beet en een blaf en een grauw:
En de grote hond en de kleine kat,
Die vlogen van de kamermat,
En de keuken in: Zeg, scheelt jullie wat?
En hij trapte op een teen,
En zij beet in een been
Van de meid, die riep: „Ga je heen! O, mijn been!
Scheer je weg!"

En de grote hond en de kleine kat,
Die zaten weer samen op de kamermat,
En ze lachten en praatten: „och hemeltje, wat
Trapte ik op haar teen!"
„En beet ik in haar been!"
„'t Is gek, maar zo'n mens krijgt ook altijd wat!"

PIERS GROTE REIS.

..Van Pier de molenaarszoon die veel wonderbaarlijks heeft beleefd.

Ze gleden over het woestijnvlak of het spiegelglad ijs was en als er een kuil kwam, wipten ze even in de hoogte en waren er meteen overheen. Pier was benieuwd waar ze uit zouden komen. De stuurman zeide, dat het bij de zee moest zijn, want dat de wind altijd naar de zee dreef.

Opeens zagen ze in de verte stippen oprijzen, die al groter werden. „Dat is een karavaan", zeide de stuurman. „Gelukkig, dat ze ons niet in kunnen halen als we het op een lopen zetten."

Maar jawel, het waren vlugge ruiters, die naderbij vlogen op witte paardjes.

„Zulke rakkers heb ik van mijn leven nog niet gezien", bromde de stuurman.

Pier zag dat er ook zwarte mensjes bij waren met glinsterende kralen en steentjes behangen en prachtige zijden doeken.

„Dat zijn de wijfjes", meende de stuurman.

Het was waar ook, want toen ze vlakbij waren, hoorde Pier duidelijk dat ze lachten en gichelden samen, terwijl de mannen ernstig voorop reden.

Nieuwsgierig keken de mannen naar de stuurman en Pier en wenkten ze vriendelijk toe.

„Misschien kunnen ze ons de weg wijzen", zeide de stuurman.

De stuurman begon een gekke taal te spreken, maar die verstonden de mannetjes niet. De stuurman probeerde het met een andere taal en toen nog weer met een andere. Eindelijk ging er een gejuich op, ze hadden de stuurman verstaan. De mannetjes en vrouwtjes wipten van hun paardjes en dansten in een grote kring om de stuurman en Pier heen. Pier begon er aardigheid in te krijgen en ging meedansen, maar dat beviel hem niet erg, want hij werd snikheet. Hij zocht beschutting en steun tegen een klein paardje aan en nu kwam er zo'n aardig klein vrouwtje naast hem staan, die hem met haar spitse vingertjes in zijn wang prikte. Pier schaterde het uit en nu zeiden de mannetjes dat het de prinses was. Die Pier aan het lachen had gemaakt en dat ze met Pier wilde trouwen. Daar schoot het Pier te binnen, dat de stuurman knul, die aan het vliegtuig gebengeld had, hem had voorspeld dat hij met een prinses zou trouwen en werkelijk, nu was die prinses daar dan. Hij stemde toe en de stuurman bracht de boodschap over. Wat een vreugde en wat een lawaai.

Van de stuurman werd geen notitie meer genomen, iedereen drong om Pier heen. Hij werd door de slaven van de prinses verfrist en met welriekende olie bestreken en hij kreeg heerlijke zoete dadels en amandelen te eten. Ze bonden hem ook zo'n mooie zijden lap om zijn schouders en hij gevoelde zich een echte prins.

De stuurman werd nijdig. Hij wilde doorgaan op zijn cactusbladen, maar Pier zat liever op zo'n woestijnpaardje met een paar slaven achter zich met wuivende veren om hem te verkoelen. De stoet ging nu rechtsomkeerd en de stuurman strompelde er maar zo'n beetje achteraan.

Het duurde niet lang of ze waren bij de zee. Aan de kust stonden de kleurige tenten opgesteld en daar woonden de mannetjes en vrouwtjes. Er lagen schattige prauwtjes aan de kust te dobberen en daar gingen ze mee uit vissen.

„Hier komen we nooit meer vandaan", bromde de stuurman. „Ik geloof nooit dat hier wel eens boten langs komen." Er werd een heerlijke maaltijd aangericht omdat de prinses een man gevonden had, die naar haar smaak was. 's Avonds werd er een groot vuurwerk afgestoken en muziek gemaakt op gedroogde vissenvellen. Pier begon zijn hele huis te vergeten, maar de stuurman loerde maar iedere keer langs de horizon of hij geen schip zag.

De nood liep hoop. Het kleine dappere prinsesje hing aan Pier te spartelen en beet zich zelf vast in zijn grote teen. Het begon de stuurman te vervelen. Hij mikte met dadelpitten naar haar en gooide tenslotte een cocosnoot in haar richting. Maar dit wilde Pier toch niet hebben. Hij had zich erg aan het prinsesje gehecht en het was toch ook een erezaak om haar niet in de steek te laten. Kort en bondig verklaarde hij, bij zijn geliefde te zullen blijven als ze er niet in toestemden dat zij met hem meeging.

De bestuurder krabde eens achter zijn oren. Wat zouden ze er wel van zeggen als hij behalve de zoekgeraakte passagiers van het verongelukte vliegtuig nog zo'n heel vreemd wezentje meebracht. Maar goede raad was duur; hij kon hier nu eenmaal niet blijven zaniken. „Vooruit met de geit", zei hij en onder gesnik en geween van de hele stam ging het prinsesje met Pier de lucht in.

Daar bedacht Pier met schrik wat het prinsesje zou moeten eten als hij bij vader en moeder thuis kwam. Dadels en bananen en cocosnoten en kamelenmelk was er nu eenmaal niet in de molen. Maar het prinsesje bekommerde zich nergens over. Zij klapte in de handen over al het moois dat ze zag en ze stelde Pier gerust toen hij over het eten en drinken begon. Ze vertelde dat er eens hongersnood in hun land was geweest en toen hadden ze geleefd van de gevlochten matten en draagkorven, dieze hadden.

Nu, dat gaf Pier weer moed. Er was thuis ook nog een oude biezenmat voor de keukendeur. Maar even later bedacht hij weer met schrik dat het prinsesje moeder niet zou kunnen helpen. Ze was nooit gewend geweest iets te doen en moeder werd ouder en het ging toch niet op zo'n oude vrouw ook alles voor de jongeren te laten doen.

„Kijk toch eens naar buiten, Pier", juichte het prinsesje. „Wat is alles mooi, kijk eens, grote bochels in de woestijn liggen met ruwe melk bestreken."

Dat waren immers de bergen met de sneeuw er op, die Pier in de heenreis al gezien had. Hij begon te begrijpen, dat zij de molen ook wel vreemd zou vinden en de kleren van zijn moeder. Die had altijd dikke zwarte jurken aan met een bont schort er over voor het morsen met het dweilen en boenen, want er viel veel te doen in een meelbedrijf.

De piloot vroeg nu waar Pier woonde. Pier vertelde het hem en toen de piloot hoorde dat Pier op het land moest zijn, vroeg hij of het groot weiland in de buurt was.

„Nour", zei Pier, „het is allemaal weiland rondom onze molen."

„Prachtig", zei de piloot, „dan dalen we op het weiland en zetten je bij de deur af."

Het was maar één nachtje vliegen, morgen vroeg zouden ze er al zijn.

Hoe dichter ze bij huis kwamen, hoe banger Pier werd voor alles wat hem te wachten stond. Hij had bijna spijt dat hij maar niet in de woestijn gebleven was.

KLEINE MOPJES.

Begrijpelijk.

Moeder: Waarom huilt Jantje zo, Mies.

Nies: O, hij heeft uit de inktpot gesnoept en nu wil hij geen vloeipapier eten!

Daar had hij een goed leven gekregen en al zou het prinsesje in de molen ook nog zo haar best doen, het zou toch nooit naar moeders zin kunnen zijn. Ze was te tenger en ze zou ook niet tegen kou kunnen. En waar moesten ze warme kleren voor haar vandaan halen. En wat zouden de buren wel zeggen van zo'n wonderlijk klein, donker gekleurd wezentje.

Het prinsesje lag, van geen kwaad bewust, heerlijk rustig tegen Pier aan te slapen. De stuurman-piloot, die met Pier samen gered was, zei: „nou, jij hebt me ook wat moois aangehaald om die kleine kattekop mee te slepen. Merkte je niet hoe vinnig ze werd toen ze haar zin niet kreeg en ze beet je nota bene in je tenen."

Ja, Pier moest toegeven dat ze niet gemakkelijk was als ze kwaad werd.

Het enige wat je doen kunt, is de kermissen met haar afreizen. Jij doet dan het verhaal van je avonturen en als bewijs kom je met dat kleine venijnige ding voor de dag."

Het zweet begon Pier uit te slaan. Stel je voor, kermisklant! Hij met het mooie, fijne prinsesje als een schaap met vijf poten of een slangenwijf in een tentje op de kermis.

De zon kwam op. Het schemerige gordijn trok op en de stralen drongen door tot de aarde, die nu onder hen lag in een mooi blank gouden licht.

Het prinsesje werd wakker en wreef zich de ogen uit. Het landschap onder het vliegtuig werd Pier nu goed bekend.

„Hu, wat een griezelige dieren", huiverde het prinsesje toen ze naar beneden keek.

„Griezelige dieren", zei Pier verwonderd, „ik zie helemaal geen griezelige dieren. Ik zie alleen een paar stipjes en dat zijn koeien, die doen je niets."

„En die grote dan, met die lange armen?"

„Er zijn hier helemaal geen dieren met armen", stelde Pier haar gerust.

„Wel waar", hield ze vol, „kijk ze eens om zich heen grijpen. O, ze zullen me vast opeten."

Nu begreep Pier, dat ze de molens bedoelde, die lustig stonden te draaien.

„Ha", schaterde hij, „dat zijn geen dieren, dat zijn onze huizen, daar wonen we in."

„In de magen van die beesten", zei de prinses ontzet. „Maar dat durf ik nooit."

Het vliegtuig scheerde als een meeuw over de grond en Pier herkende de wegen en de sloten. De kleine wielen zakten een beetje in het drassige weiland, maar daar stond het vliegtuig stil en konden ze uitstijgen.

Het prinsesje gilde toen haar voetje op het natte gras kwam en Piet moest haar meteen al dragen. Hij nam afscheid van de stuurman-piloot, die hem spottend nagrijnsde en begaf zich op weg. Op de dijk aangekomen probeerde hij het prinsesje aan het lopen te krijgen, maar och heden, haar voetjes deden pijn op het fijne grint. Bij het molenerf aangekomen, vertelde hij dat ze nu thuis waren, maar het prinsesje kreeg een huilbui van angst dat ze in dat gote dier moest kruipen.

Radeloos wrong Pier zich de handen. Wat moest hij toch beginnen. Daar verscheen vader op het erf en keek met verwonderde ogen naar dat gillende prinsesje. Uit alle macht schreeuwde Pier nu: „Vader, help, hier is Pier, help!"

....

„Wat zullen we nou beleven", zei een zware stem en Pier werd onzacht in zijn kraag gepakt. „Dat blijft eerst de voorstelling overzitten en gaat dan nog tekeer als een mager varken. Vooruit, ventje, opschieten of we gooien je de straat op."

Pier keek om zich heen. Een grote ruimte, lege stoelen, een bulderende knul met een vervaarlijke snor.

Hij wreef zich de ogen uit, knipperde nog even tegen het licht en begon langs de stoelen naar buiten te lopen.

„Hier suffert, je pet", zei de bioscoop-portier nog nijdig en smeet hem zijn pet achterna.

Buiten gekomen zag Pier dat het al laat was. De paardenstalling was haast sluiten. Gelukkig, dat hij Bles nog krijgen kon. Even later galoppeerde hij op de lege wagen naar huis. Hij zou een standje krijgen, misschien moest hij wel zonder eten naar bed. Maar...... hij had geen spijt van zijn avontuur. Hij had een fijne reis gehad en hij was het spartelende prinsesje gelukkig kwijt.

EINDE.

HERSENGYMNASTIEK.

Hoe heet het mannetje van de koe?
Van de hond?
Van een varken?

Inzendingen voor Woensdag as. aan Tante Ria per adres Adm. van dit blad. In de linkerbovenhoek te vermelden: Hersengymnastiek.

Voor de goede inzenders wordt een prijs beschikbaar gesteld, bij meerdere goede inzendingen wordt geloot. In de brief te vermelden meisje of jongen en de leeftijd.

EXTRA RAADSEL VOOR DE GROTE KINDEREN.

Soms ben ik klein en maar een gedeelte van het geheel.
Soms ben ik groter dan het grootste huis.
Maar in mijn kleine gedaante, bescherm ik uw eigendom.

ONS RAADSELHOEKJE.

Leeftijd van 6 tot 9 jaar.

Welke moed stoot ons af?

Inzendingen voor Woensdag as. aan Tante Ria per adres Adm. van dit blad. In de linkerbovenhoek te vermelden: Raadsel.

Voor de goede inzenders wordt een prijs beschikbaar gesteld, bij meerdere goede inzendingen wordt geloot. In de brief te vermelden meisje of jongen.

OPLOSSING HERSENGYMNASTIEK.

Amsterdam ligt aan de Amstel.
Parijs ligt aan de Seine.
Londen ligt aan de Theems.

Winnares Cynthia Kroon, St. Jago 21.

OPLOSSING RAADSEL.

De vlag.

Winnares Lucresin Sabat, Sero Grandi (8) No. 116.

Prijzen afhalen vanaf as. Maandag, bij de Administratie van de „Amigoe di Curaçao".

Hersengymnastiek:
Een yard = 92 cm.
Een gallon = 4½ liter
Nederl. Zeemijl = 1852 meter.

Winnaar E. Gomez — Habaaiweg 18.

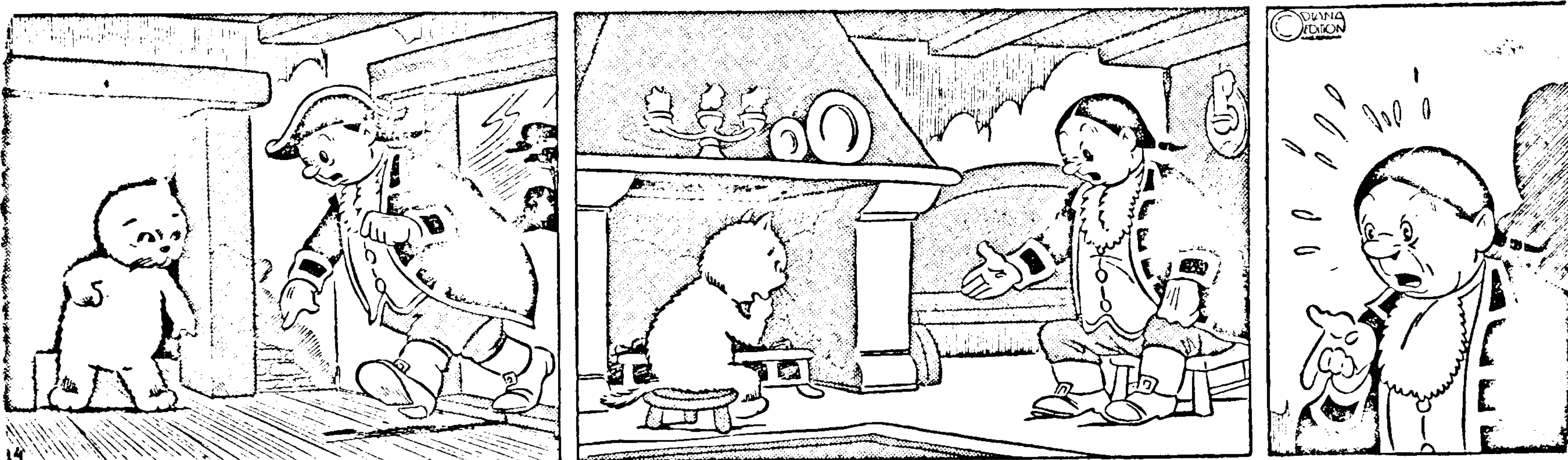
Oplossing raadsel is — Regen

Winnaar Harold v. Eyma Ninaberstraat 12.

Afhalen bij de Administratie vanaf a.s. Maandag.

Tante Ria.

Tom Poes op avontuur in de Drakenburcht

De deftige vreemdeling steeg van zijn paard af en bond het dier aan een paaltje. Toen volgde hij Tom Poes naar binnen. — Sta me toe, dat ik mij aan U voorstel, — zei hij. — Ik ben Jonger Leeg van Hooft, de rentmeester van het landgoed van de Markies van Muizenis. U kent de markies toch, als ik me niet vergis?

— Ja zeker, die ken ik héél goed! riep Tom Poes. — Is er iets met hem, of met Liezelotje? Kan ik iets voor hem doen? —

Ja, ja, helaas wel, zei de rentmeester somber. De markies is verdwenen, spoorloos verdwenen, mijnheer! We hebben overal gezocht, in het park, achter alle bomen, in het kasteel zelf, op de zolders en torenkamers, in alle kisten en onder alle kasten, maar de markies is en blijft weg! Het is verschrikkelijk mijnheer Wat moet ik beginnen? Ik ben ten einde raad! En toen zei Liezelotje, dat ik maar naar U moest gaan, omdat U overal altijd iets op weet. Ik weet niet of dat waar is, mijnheer, maar twee weten meer dan één, en ik moet u bekennen, dat mijn hoofd omloopt. Als u mij wilt helpen......

— Maar natuurlijk! riep Tom Poes. — Ik ga er direct op uit, en ik beloof u, dat ik niet zal rusten voordat ik de markies heb gevonden. Ik ben héél sterk en slim en het zal mij vast wel lukken!

— U verplicht mij zeer! zei de rentmeester. — Ik moet bekennen, dat ik geen raad wist! Ach, die Markies van Muizenis toch.

Ter overname aangeboden

voor hen die naar Europa gaan Dames en Heerenkleding o.a. 3 Heerenconstuums en een Tweed over jas, Hollandsche maat 52.

Lange zwarte Damesmantel met opossum maat 20½ Egyptisch innen regenjas en twee korte jasjes deze laatste 3 maat 16. Alles naar de laatste mode.

Brieven onder letter B 1800
Administratie van dit blad.

Gevraagd voor onmiddellijke in dienstrtreding
1 KASSIERSTER
1 HULPVERKOOPSTER
voor bekende autozaak
Vereist. Mulo-onderwijs
Zich persoonlijk aan te melden. Belvederestr. 2 tussen 7,30 tot 9.30 s'avonds.

Getrouwd
Otto Klein
en
Hardy van der Jagt
31 Maart 1948
Adres na 20 April Rodeweg 34.

Aangezien het onmogelijk is, om alle vrienden en kennissen buiten onze oliegemeenschap aan boord te ontvangen, of persoonlijk afscheid van hen te nemen, stellen wij ons voor een afscheidsreceptie te houden in de Club Asiento op Zondag 11 April van 5 -- 6.30 uur n. m.

Heer en Mevrouw
J. Noorduyn.

Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling

De Nederlandse Regering stelt wederom studiebeurzen beschikbaar voor enkele Curacaose jongelieden om in Nederland te studeren aan een Universiteit of Hogeschool.

Verleend worden „volledige" studiebeuzen van f. 2000.— (Ned Courant) en „aanvullende" studiebeurzen van f. 325.— (Ned. Courant).

Gegadigden dienen hun sollicitaties vóór 1 Mei e. k. in te zenden bij de Inspecteur van het Onderwijs in Curacao, onder vermelding van alle gegevens betreffende hun persoon (schoolopleiding, diploma's leeftijd enz.), de studierichting, welke zij wensen te volgen en of zij voor een „Volledige" dan wel „Aanvullende" studiebeurs in aanmerking wensen te komen.

Voor deze beurzen komen slechts in aanmerking zij die in het bezit zijn van een einddiploma A.M.S. of H.B.S. of Gymnasium.

BELASTING-NUMMERPLATEN.

Openbare aanbesteding.

De Administrateur van Financien in Curaçao, zal op Maandag 31 Mei 1948 om 2 uur des namiddags in het openbaar aanbesteden:

„de levering van belastingnummerplaten voor het belastingjaar 1949 voor auto's, motorfietsen, motorboten en fietsen".

Formulieren vermeldende de leveringscondities, hoeveelheid, soort en verdere vereisten zijn van heden af verkrijgbaar ter Administratie van Financien, kantoor Pietermaaiweg No. 4a.

Offerten met gespecificeerde prijsopgave kunnen in gesloten omslag met vermelding: „prijsopgave levering belasting-nummerplaten 1949" aan genoemd adres worden ingeleverd uiterlijk op Maandag 31 Mei 1948 om 12 uur 's middags.

Overlegging van monsters ter beoordeling van fabrikaat is **vereist.**

Willemstad, 1 April 1948.
De Administrateur van Financien,
HOOGEVEEN.

3—1

CENTRO SOCIAL CATOLICO
DANSAVOND
Zaterdag 3 April 1948
BEPERKTE INTRODUCTIE TOEGESTAAN
C O N C O R D I A B A N D
Feestcommissie

SPORT VERENIGING VERGENOEGEN
DANSAVOND
Zondag 4 April 1948 4 p.m. — 1 a.m.
Beperkte introductie toegestaan
BAND MELODY BOYS
Feestcommissie

De Curacaosche Kunstkring

Recital
van Spaansche dans en muziek
door de beroemde Spaansche danseres
MARIEMMA
aan den vleugel de Spaansche pianist ENRIQUE LUZURIAGA
op
Woensdag 7 April 1948 des avonds om kwart voor negen
in den
Stadsschouwburg

Toegangsprijzen:
le rang f 5.—
f. 3.— voor Kunstkringleden
2e rang f. 3.—
f. 2.— voor Kunstkringleden
3e rang f. 1.50

Toegangskaarten te verkrijgen in El Louvre en in den Boekhandel Salas en op den avond van de uitvoering aan het loket.